

سلمانیان و زیریان

تفرقه ، جهالت یا توطئه

آیا دم زدن از وحدت دلیل بر ضد اهل بیت بودن است؟

آیا شیعیه ی واقعی کسی است که وحدت را رد و به برخی مسائل دامن بزند؟

تفرقه و اختلاف برای چه کسانی و جرایاناتی سودمند است؟

برای یافتن پاسخ این سوالات باید به تحلیل اتفاقات تاریخی صدر اسلام بپردازیم

امروز که جهان اسلام گرفتار حملات شدید نرم و سخت دشمنان قرار گرفته است بیشتر از هر زمان دیگر نیاز به اتحاد و همبستگی دارد اما این روزها با توجه هب گسترش ابزار های ارتباطی شاهد اختلاف افکنی سازمان دهی شده از سوی برخی جریانات معلوم الحال هستیم

اما اختلاف بر سر چه چیزی است؟>

اختلاف این است که برخی باصطلاح شیعیان علاقه دارند که به مقدسات فرق دیگر توهین و لعن علنی بفرستند البته بکار بردن اینگونه الفاظ و شعار ها آب به آسیاب دشمن ریختن است

از این افراد و جریانات وقتی سوال می شود که دلیل لعن و توهین علنی به مقدسات فرق خصوصا عزیزان اهل سنت چیست؟

پاسخ می دهند که این مسائل تاریخی اثبات شده است و برای شادی اهل بیت (ع) و خشنودی امام زمان(عج) اینکار را انجام می دهند و عنوان می کنند با این اسناد تاریخی دیگر علتی بر سکوت و کتمان آن نیست

بهتر است به تحلیل یکی از رفتار های امیرالمومنین در صدر اسلام بپردازیم

به اعتراف و گواهی آیات ، روایات و تاریخ ، امامت و حاکم بعد از رسول خدا(ص) امیرالمومنین (ع) بودند اما جریان سقیفه که در انتها به غصب خلافت و شهادت حضرت زهرا (س) ختم شد باعث انحراف مسیر خلافت شد

اینجا سوالی مطرح می شود که چرا امیرالمومنین(ع) سکوت کردند و اعتراض نکردند

آیا امیرالمومنین(ع) که فاتح خیبر و اسدالله الغالب و صاحب ذوالفقار است نمی توانست از حق خود دفاع کند؟

پاسخ این سوال فقط یک کلام است : وحدت

آن روز به چند دلیل عمده امیرالمومنین (ع) تصمیم بر سکوت گرفتند

1-دشمنان جامعه اسلامی بدلیل شهادت پیغمبر(ص) آماده حمله و ضربه زدن به نظام اسلامی بودند و اختلاف داخلی منجر به هدر رفتن زحمات چندین ساله ی پیغمبر می شد.

2-بدلیل مدیریت افکار عمومی و کنار زدن امامت و عدم کادر سازی امام معصوم توسط مردم و جامعه ، قیام یا عدم سکوت امیرالمومنین(ع) منجر به از بین رفتن شیعیان و اصحاب خاص آن حضرت میشد

3-سکوت امیرالمومنین (ع) باعث حفظ پیکره نظام اسلامی شد

4- اگر امیرالمومنین (ع) در حمله ای که به خانه ایشان شد دفاع می کردند بدلیل نبودن یار و یاور کافی در کنارشان باعث می شد حسنین (ع) کشته شوند و نسل امامت منقطع گردد

اما تحلیلی مناسب برای افرادی که امروز از امیرالمومنین (ع) جلوتر افتاده اند

آن روز در خانه ی امیرالمومنین به روایت تاریخ عمار ، ابوذر ، سلمان و ... چند تن دیگر تحصن کرده بودند زمانی که هجوم آوردند برای دستگیری و انتقال امیرالمومنین (ع) برای بیعت تنها کسی که جلوتر از امام خویش اقدام به دفاع کرد زبیر بود که شمشیر کشید اما در همان جمع سلمان چشم در چشم مولایش دوخته بود و بدون اذن او کوچکترین اقدامی انجام نداد عاقبت این دو چه شد؟؟

آری کسانی که امروز به فرمان ولی جامعه مبنی بر حرام بودن توهین به مقدسات اهل سنت و لزوم بر حفظ وحدت عمل نمی کنند شاید عاقبتی مشابه زبیر داشته باشد

جالب است که امیرالمومنین (ع) در مورد زبیر می فرماید:

چیزی نمانده بود که زبیر از ما اهل بیت بشود

حال چند سوال از زبیران زمان

آیا جرات لعن فرستادن در عراق و سوریه را دارید؟

اگر نمی دانید بدانید اگر وضع کنونی کشور عراق و سوریه امروز اینگونه است بدلیل توهین های چند شبکه ماهواره ای که توسط دشمن تاسیس و حمایت می شوند به مقدسات اهل سنت می باشد که باعث شهادت صدها تن از مسلمانان شدند

کدام یک از شما در تاریخ خوانده این که می شود با توهین و لعن شخصی را هدایت نمود

آیا شما از مراجع تقلیدی که بیش از 50 سال از عمر خود را در مطالعه ی دین صرف کرده اند بیشتر می فهمید؟

هیچ اختلاف تاریخی را با فحش و ناسزا گفتن نمی توان حل کرد

وقتی معاویه لعنت الله علیه به امیرالمومنین (ع) نامه می نویسد :

یادت هست که شیخین چطور تورا چون شتران کشان کشان می بردند؟ پاسخ امیرالمومنین (ع) ناسزا و فحش نیست پاسخ ایشان کاملاً منطقی و کووونده است

امیرالمومنین در پاسخ به او می نویسد:

در نامه خود نوشته بودی که من بسان شتر سرکش برای بیعت سوق داده شدم، بخدا سوگند خواستی از من انتقاد کنی، ولی در واقع مرا ستودی و خواستی رسوا کنی اما خود را رسوا کردی، هرگز برمسلمانی ایرادی نیست که مظلوم واقع شود...

امروز لعن و توهین هیچ سودی جز کشته شدن مسلمانان در نیجریه ، عراق و سوریه و ندارد

امروز سه تفکر صلیبی (مسیحیان صهیونیست) ، سلفی (مسلمانان صهیونیست) ، صهیون متحد شده اند تا کمر شیعه و کشور و نظام اسلامی ایران را بشکنند و جالب این است که هیچ اشتراکی در بین این سه گروه وجود ندارد

اما چرا دشمن باید بوسیله ی جریانات اختلاف افکن باعث شود که ما اشتراکات مان با اهل سنت را ندیده بگیریم و تنها به اختلافات بپردازیم

همچنین وحدت به این معنی نیست که عقاید یکی شود بلکه نزاع صورت نگیرد و به این معنی نیست که شیعه از اصول خود دست بکشد بلکه می توان اینگونه اختلافات تاریخی را در فضای حسن تفاهم و علمی با عزیزان اهل سنت به بحث گذاشت

سخن پایانی

عزیزان قدرت دشمن در ضعف ما قرار دارد و دشمن به شعله های این اختلاف امید بسته است

پس وَاعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرَّقُوا وَاذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ كُنْتُمْ أَعْدَاءً فَأَلَّفَ بَيْنَ قُلُوبِكُمْ فَأَصْبَحْتُمْ بِنِعْمَتِهِ إِخْوَانًا وَكُنْتُمْ عَلَىٰ شَفَا حُفْرَةٍ مِّنَ النَّارِ فَأَنْقَذَكُم مِّنْهَا كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ

انا عبدالحقير

علیرضا پورمسعود

دارد زمان آمدنت دیر می شود...

